

Dñica. xxij. post Trinitatis

hoc patet de seruo q̄ debebat. x. misericordia taliter. h̄ quia
 petiunt grām a dño: obtinuit. Misericordia autē q̄ ingrati
 tūdine retrospexit: cū p̄seruū suū tenēs suffocavit
 quapropter p̄p̄is eternis tradit⁹ fuit. vt dicit p̄n̄s
 euāgeliū. In q̄ tria p̄ncipalit̄ r̄git euāgelistā. P̄n̄
 vniuersalis r̄dis exigētiā: ibi. Sile ē regnū celoꝝ
 Scđo impossibilis solutioꝝ iudicētiā: ibi. misericordia
 est dñs. Tertio penalit̄ vltōis finalē suam: ibi. tra
 tis dñs. Primo ḡr̄git vniuersalis r̄dis exigētiā:
 cū dicte. Sile ē regnū celoꝝ hoi regi q̄ voluit pone
 re r̄nē cū seruis suis. H̄ Circa qđ locut⁹ fuerint homines reddent ratio
 nez in nonissimo die. De quo. lxij. y. vbi supra di
 cūtum est. Est autē multiplex verbum de quo ratio
 reddenda est. Primum est verbum adulatoꝝ quod
 est valde periculosum. quia implicat hominem mul
 filios diaboli obdormire facit i p̄catis: sic et nutrit
 casum parvuli ad eius consolationem interpretatur.
 sic et adulator peccatum eius cui adulat qđ in veri
 tate est cassum asserit esse opus magnificum. Et hoc
 ostendit Sapiens Prover. xvij. Iniquus lactat am
 cum suū et ducit eum p̄viā nō bonam. Et hec est
 Proverbi. xiiij. Est via que videt hominibus pecca
 toribus bona et iusta: et nouissima eius docunt ad
 mortem. s. culpe et gehēne. Ideo adulator non so
 lūm p̄ se: sed et pro his quos adulatioꝝ sua in pec
 catis nutrit reddet rationē. D Secundū ver
 bum maledictōis est vt qui p̄serunt maledictōes
 sibi p̄s: pueris suis seu alijs. contra illud apli. Ho
 xij. H̄ dicte nolite maledicere. Sed qualem rati
 onem tales reddent qui vocē domī terribilē audi
 ent h̄ie maledicti in ignem eternū. Mat̄. xxv. qđ
 maledictū quod maledicti p̄serūt: in die sc̄līcū no
 uissimo super capita eorum descendēt. iuxta illud
 Sapiētis. Qui in altum mittit lapidem super ca
 put eius cadit. Et Genes. xxvij. Qui maledixerit
 tibi: sit ille maledictus. Quare p̄cipue debent ca
 rām maledictōes magis nocuē solent esse Ecclī.
 xij. H̄ dicte patris firmat domos filiorū. maledic
 tio autem matris eradicat fundamētuꝝ. Ideo dī
 cit Valerius episcop⁹ in sermōe. Nihil levius: ni
 quod vulnera tanto difficultius curātur: quanto faci
 lius infligūtur. E Tertium est verbum detracti
 onis. qđ valde odit dñe: iuxta illud Sapiētis. De
 tractores deo odibiles. Detractores nācō compa
 ranū primo mulierē p̄gnanti: que cum dolore co
 natur ad emissionez partus. Et de detractorē dicit
 Ecclī. xix. Et facie verbi parturit fatus tanq̄ ge
 mitus partus infantis. Videatur em detractorē q̄
 rumpere nisi verbum malum de p̄ximo emittē
 ret. contra quem dicit Sapiens Ecclī. xix. Studisti
 verbum aduersus proximū tuū cōmoretur in te
 fides tua: quoniam non dirumperis. Secundo com
 parant cōconie que venenat animalibus pascitur
 quis detrac̄tores alienū peccatum qđ quasi vene
 num est deferūt in ore. De quibus Psal. Quoniam
 os maledictione et amaritudine plenū est. Tertio
 comparātur thurificatōbus. quia in ceterū diabolū
 detractorē thuribulū defert: in quo per suum odo
 rem homibas ingerit alienoꝝ peccatorē fetorem.
 Quarto sunt aduocati diaboli. qđ ipsi conant ad
 hoc vt qđ dei est cedat in partē diaboli. Quid em
 altud est dicere: iste ē fornicator vel vultur⁹ qđ dice
 re iste est diaboli aduocat⁹. Ideo distictā ratōem
 ponit iste homo rex cū eis. F Quarto ē verbuꝝ
 mēditatis: qđ est velut arc⁹ diaboli oculos inter
 rōres filiorē dei sagittans. quia de mendacib⁹ dicit
 tur Pie. xix. Extēderūt linguā suā qđ arcū mē
 dacij et nō veritatis. Et ibidē. Sagitta vulnerās la

Chro. 5. 3.